

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	9511100083
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9511100083.10

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného K. D. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom 28. novembra 2013 o odvolaní obžalovaných K. D., O. D., F. J., X. J. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 21. mája 2013, sp. zn. PK-1T 26/2011, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste ohľadom obžalovaného F. J..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný F. J. o d s u d z u j e podľa § 295 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa mu u k l a d á trest prepadnutia vecí - mobilný telefón zn. Nokia, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, SIM karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XD..

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa mu u k l a d á peňažný trest vo výmere 1 000 (tisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa mu u k l a d á náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Zároveň sa z r u š u j e trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 41/2012, z 5. marca 2012 vo výroku o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných K. D., O. D., X. J. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej Republiky sa z a m i e t a j ú .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku boli obžalovaní K. D., O. D., K. D., F. J., S. N., K. S., F. Q. a X. J. uznaní za vinných zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (bod 1/ rozsudku),

obžalovaní O. D., K. D. a K. S. z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ a § 141 písm. a/ Trestného zákona, sčasti dokonaného, sčasti vo vzťahu k § 186 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, obžalovaný F. Q. zo zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona vo vzťahu ods. 3 §186 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zák. (bod 2/),

obžalovaní O. D., K. D. z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 , písm. c/ Trestného zákona vo vzťahu k ods. 3 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a vo vzťahu k ods. 5 dokonaný s poukazom na § 141 písm. a/ Trestného zákona,

obžalovaný F. Q. ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona vo vzťahu k ods. 3 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (bod 3/),

obžalovaní K. D., O. D. a K. D. z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a/ Trestného zákona v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a/ Trestného zákona (bod 4/),

obžalovaný O. D. zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. a/ a na § 141 písm. a/ Trestného zákona (bod 5/),

obžalovaní O. D., K. D., F. J. z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a/ Trestného zákona, obžalovaní D. U. a X. J. zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (bod 6/),

obžalovaní O. D., K. D. a K. S. z obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. a/ a § 141 písm. a/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. a/ a § 141 písm. a/ Trestného zákona (bod 7/),

obžalovaný O. D. zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a/ Trestného zákona (bod 8/),

obžalovaný F. J. z obzvlášť závažného zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa §295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a/ Trestného zákona (bod 9/).

Za to Špecializovaný trestný súd v Pezinku uložil obžalovanému K. D. podľa § 190 ods. 5 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona mu bol uložený aj trest prepadnutia veci: poznámkový blok - Allianz 2007, 2 ks šiltovka čiernej farby s označením „polícia“ a znak, lebo boli určené na spáchanie trestného činu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Obžalovaný O. D. bol odsúdený podľa § 186 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona k trestu prepadnutia veci: mobilný telefón značky Nokia 6700, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X s batériou a SIM kartou T Mobile XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XD., PIN XXXX, lebo bol použitý na spáchanie trestného činu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Obžalovaný K. D. bol podľa § 186 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 s poukazom na § 36 písm. l/, písm. n/, písm. o/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 2 písm. e/ ods. 3 písm. b/, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona za skutky v bodoch 21/, 4/ a 7/ tohto rozsudku na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom K. D. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 13. januára 2009, sp. zn. 3T 114/2004, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia ďalšieho trestu v súvislosti s výrokom o vine za skutky v bodoch 1/, 3/ a 6/ napadnutého rozsudku.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona k trestu prepadnutia veci čierny kovový boxer, lebo bol určený na spáchanie trestného činu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky.

Obžalovaný F. J. podľa § 295 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu bol uložený aj trest prepadnutia veci - mobilný telefón značky Nokia, IMEI:XXXXXX/XX/XXXXXX/X, SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XD., lebo bol použitý na spáchanie trestného činu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Obžalovaný F. Q. bol podľa § 186 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j/ a písm. l/, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí: 1 ks mobilný telefón značky Nokia 6233 IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X spolu so SIM kartou O2 č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a batériou, 1 ks mobilný telefón značky Samsung SGH - G800 IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X spolu s batériou bez SIM karty, lebo boli použité na spáchanie trestného činu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Obžalovaný K. S. bol podľa § 186 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/, písm. n/, písm. o/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 2 písm. e/ ods. 3 písm. b/, § 41 ods. 2 Trestného zákona odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí: zbraň značky I. v. č. I. čiernej farby, 1 ks zásobník značky I. so 14 ks nábojov X mm LUGER, 36 ks nábojov značky X mm LUGER, 1 ks nôž značky SMITH & WESSON čiernej farby, 1 ks puzdro na zbraň. 1 ks zásobník zn. I. s 12 ks nábojov X mm LUGER, 1 ks nôž značky Magnum striebornej farby, 1 ks mobilný telefón značky Nokia Model 8600d, Typ RM-164, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, 1 ks batéria na mobilný telefón značky Nokia CCRBN71, 1 ks SIM karta 02 č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks SIM karta T-Mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XD., lebo boli použité na spáchanie trestného činu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Obžalovanému X. J. bol podľa § 296 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu uložil prvostupňový stupňový súd aj trest prepadnutia vecí: mobilný telefón značky Samsung, model M7500, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X so SIM kartou Easy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XD., lebo bol použitý na spáchanie trestného činu.

Obžalovaný D. U. bol podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a dvoch mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Taktiež mu bol uložený trest prepadnutia vecí, ktoré boli použité popr. určené na spáchanie trestného činu.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného poriadku, § 83 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona súd rozhodol o zhabaní:

66 ks diaľničných známk pre motorové vozidlá s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla s platnosťou od 1. januára 2009 do 31. januára 2010 v cene 36,50 €,

118 ks diaľničných známk pre motorové vozidlá s celkovou hmotnosťou od 3,5 t do 12 t s platnosťou od 1. januára 2009 do 30. septembra 2009 v cene 495 €,

samopal vzor XX č. RXXXX so zásobníkom s 11 ks nábojov 7,65 - 32 AUTO uložený OD OR PZ Senec,

1 ks mobilný telefón Nokia 6300 IMEI:XXXXXX/XX/XXXXXX/X s batériou a SIM kartou Orange XXXXXXXXXXXXXXX D.,

mobilný telefón značky Nokia 6700C, karta O2 č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI:XXXXXX/XX/XXXXXX/X, PIN XXXXX,

mobilný telefón Sony Ericson K 7031, IMEI: XXXXXXXX-XXXXXX-X,

mobilný telefón Nokia 3120, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, karta SIM- T-Mobile číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - XE,

1 ks jednorazové putá, plastové, čiernej farby, použité.

S tým, že podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

Zároveň súd rozhodol o uplatnených nárokoch o náhrade škody tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému O. D. povinnosť nahradiť poškodenej K. I. škodu vo výške 12 262,20 € s tým, že so zvyškom jej nároku ju odkázal, ako aj ostatných poškodených, na občiansko-súdne konanie.

Naproti tomu boli obžalovaní K. D. a D. U. spod obžaloby za skutok kvalifikovaný ako prečin nedovolenaj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona (D.) a prečin falšovania, pozmeňovania a nedovolenaj výroby kolkových známk, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, z časti dokonaný. z časti vo vzťahu k § 274 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (U.) oslobodení.

Obžalovaný D. (konanie proti ušlému) - prostredníctvom obhajcu, obžalovaní O. D., F. J., X. J. ako aj prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podali proti rozsudku včas odvolania.

Obžalovaný D., prostredníctvom svojich obhajcov, v písomných dôvodoch svojho odvolania zo 17. júna 2013 poukázal na tú skutočnosť, že sa nezúčastnil ani na jednom zo 16 skutkov kladených obžalovaným za vinu.

Pokiaľ bol spoluobžalovanými D., Q. a J. usvedčovaný zo skutku pod bodom 1/ rozsudku, bolo tak len z toho dôvodu, aby sa im znížil pôvodne uložený trest odňatia slobody.

Zo skutku pod bodom 4/ rozsudku nie je nikým usvedčovaný, nebolo preukázané, že by ho mal spáchať, napokon aj spoluobžalovaný D. vypovedá v jeho prospech. Zároveň poukázal na odvolanie podané voči predchádzajúcemu rozsudku v tejto veci, ktorého sa pridrižiava.

V závere navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný oslobodený spod žalovaných skutkov, popr. aby bol skutok pod bodom 4/ vypustený.

Obžalovaný J. namietol porušenie práva na obhajobu tým, že nemohli nazerať do spisu, odmietli jeho návrhy na doplnenie dokazovania, nebol oboznámený s celým spisovým materiálom, Taktiež poukázal na nedôveryhodných svedkov, ktorí ho usvedčovali. Znalecké posudky považuje za nekvalitné. Nebolo prihladené na tzv. zbraňovú amnestiu, v rámci ktorej odovzdal granát polícii. Aj uložený trest považuje za neprimeraný, a preto navrhol, aby bol buď oslobodený spod skutkov v bode 6/ a 9/, alebo aby bol rozsudok zrušený a vec vrátená Špecializovanému trestnému súdu.

V dodatku k uvedenému odvolaniu uviedol, že k spáchaniu skutku od bodom 1/ sa doznal, avšak skutok pod bodom 6/ mu preukázaný nebol, spochybnil výpovede svedka Z., neboli naplnené všetky pojmové znaky žalovaného skutku, nie je ani zrejmé, kto mal byť skutkom poškodený, nebolo ani preukázané, že škoda bola spôsobená nad hranicu 26 600 €.

Dal do pozornosti výpoveď znalca, ktorý uviedol, že laik by si mohol granát pomýliť, nemusel by rozoznať, že išlo o skutočný granát. Skutok navyše nespáchal ako člen nebezpečného zoskupenia, pričom vina mu nebola ani náležite odôvodnená v rozsudku Špecializovaného trestného súdu. Taktiež zopakoval, že mu bol uložený neprimeraný trest, keď súd nezohľadnil jeho čiastočné doznanie sa, pričom ostatným spoluobžalovaným boli uložené miernejšie tresty ako pri prvom odsúdení.

Obžalovaný J. v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že bol iba spoločníkom obžalovaného D., nebol pre zločineckú skupinu činný, čo potvrdzujú výpovede spoluobžalovaných D., J. aj svedka Z. a zamestnancov kasína.

K skutku pod bodom č. 6/ uviedol, že mal byť miernejšie kvalifikovaný, lebo ho nespáchal ako člen zločineckej skupiny, ale len v spolupáchateľstve, nakoľko tu nebolo delenie peňazí ako v iných skutkoch, keďže sa peniaze nedávali ani D. ani Q.. Zástupca NDS ani nevedel, že im vznikla škoda. Svedka Z. považuje za nedôveryhodného a znalecký posudok na osobu svedka považuje za nekvalitný. Svedok J. vyvrátil tvrdenie tohto svedka, otlčky jeho prstov sa dostali na diaľničné nálepky nedopatrením. Neboli akceptované jeho návrhy na výsluchy ďalších svedkov, pribratie nových znalcov, taktiež nemal možnosť sa vyjadrovať k výsluchom spoluobžalovaných.

Nakoľko sa na neho hľadá ako na netrestaného mala byť táto okolnosť zohľadnená pri ukladaní trestu, poukázal v tej súvislosti na trest uložený spoluobžalovanému U., pričom spáchali rovnaký trestný čin.

Zároveň v osobitnom podaní navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný D. (cestou JUDr. Jakubčíka) taktiež poukázal na okolnosť, že mu nebolo umožnené nahliadať do vyšetrovacieho spisu, neboli akceptované všetky jeho návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, nemal možnosť sa oboznámiť so spisom, vykonané dôkazy považuje za nezákonné, výpovede svedkov, ktorí ho usvedčujú za nedôveryhodné, znalecký posudok za nekvalitný, rozhodnutie o náhrade škody za nezákonné a trest za neprimeraný. Navrhol, aby bol spod skutkov oslobodený, alebo aby bola vec vrátená prvostupňovému súdu.

V doplnení dôvodov (JUDr. Štefanka) navyše poukázal na to, že nebol vyšetrený jeho duševný stav, poukázal na „nerovnosť zbraní“ v procese, nevylúčil možnosť manipulácie s dôkazmi, nebolo zisťované, či odposluchy boli autentické, považoval použitie listu jeho brata a znalecký posudok k nemu sa viažuci za nezákonné, nebolo mu umožnené vyjadrovať sa k výsluchom spoluobžalovaných. Nakoľko je usvedčovaný iba sv. Z. a spoluobžalovaným D., navrhol, aby bol spod skutkov oslobodený, popr. aby vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie.

V ďalších dôvodoch z 5. septembra 2013 (JUDr. Križiak) poukázal na okolnosť, že senát prvostupňového súdu bol voči nemu zaujatý, nevypočul ním navrhovaných svedkov, nedôvodne bola na pojednávaní dňa 12. septembra 2011 a 20. mája 2013 vylúčená verejnosť, nemal možnosť sa vyjadriť k výpovediam spoluobžalovaných, nebol skúmaný duševný stav obžalovaných, svedkovia podľa neho

neboli dostatočne poučovaní, obhajcovi nebolo umožnené osobne sa zúčastniť výsluchu sv. Z. v miestnosti odkiaľ sa výsluch konal, nezákonne vykonával znalecké dokazovanie, výsluchy svedkov, oboznámenie utajovaných skutočností, senát neprehrával celé zvukové odposluchy, ale ich selektoval, znalci boli priberaní nezákonne, súd akceptoval návrhy prokurátora na výsluchy svedkov, čo obhajobe neumožnil, nerozhodoval o všetkých námietkach zaujatosti.

Vina obžalovanému nebola jednoznačne preukázaná, žiadneho skutku sa osobne nezúčastnil, pokiaľ je usvedčovaný spoluobžalovanými, ktorí sa priznali, ide o „kšeft“ s trestom. Jemu uložený trest považuje za neprimeraný a rozhodnutie o škode za nezákonné.

Navrhol preto, aby bol spod obžaloby oslobodený, popr. aby bola vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie do iného senátu alebo inému súdu.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal odvolanie v neprospech obžalovaných D., D., J. a J. do výroku o treste.

Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol, pričom navrhol obžalovanému D. trest vo výmere 25 rokov odňatia slobody, D. 24 rokov, J. 14 rokov, J. 9 rokov s tým, aby boli obžalovaní, s výnimkou obžalovaného J., zaradení do najprísnejšej skupiny.

Taktiež navrhol všetky odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní primárne zistil, že podané odvolania obžalovaných ako aj odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sú prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.), že nie je daný zákonný dôvod pre ich zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., pretože boli podané včas a oprávnenými osobami a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por. Preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia mohli podať odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadať len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného J. je čiastočne dôvodné a ostatné odvolania sú nedôvodné.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval tak, aby bol náležité zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Podľa názoru odvolacieho súdu všetky dôkazy v predmetnej veci boli získané zákonným spôsobom a prvostupňový súd ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom sa dôsledne riadil ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Odvolací súd preto konštatuje, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, v intenciách § 2 ods. 10 Tr. por., a preto nepovažuje vykonávanie ďalších dôkazov za potrebné.

Špecializovaný trestný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. dôkladne a podrobne v odôvodnení rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny jednotlivých obžalovaných a uložených trestov (s výnimkou trestu uloženého obžalovanému J.), pokiaľ ide o odsudzujúcu časť rozsudku a z uvedených dôvodov sa odvolací súd s dôvodmi napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožnil, tam uvedené závery si osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam

tvoriacim podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym zásadným procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetné skutky, ustálené v bodoch 1/ až 9/, týkajúce sa odvolateľov, odsudzujúcej výrokovej časti napadnutého rozsudku stali spôsobom tam popísaným a že ich spáchali jednotliví obžalovaní. Rovnako odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaných bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkolvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov pri jednotlivých skutkoch ustálený. Preto aj odvolací súd dospel k presvedčivému a objektívnemu záveru, že nemožno mať žiadne pochybnosti o vine jednotlivých obžalovaných, pretože vina týchto obžalovaných bola preukázaná tak súborom priamych ako aj nepriamych dôkazov, pričom tieto dôkazy tvoria nepretržitú a súvislú reťaz, ktorá bez akýchkoľvek pochybností dovoľuje vysloviť záver o vine všetkých obžalovaných.

K jednotlivým odvolacím námietkam obžalovaných ako aj prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti, avšak bez potreby opakovania všetkých záverov, keďže už sú dostatočne podrobne a vo vyčerpávajúcom rozsahu uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok.

K odvolacím námietkam všetkých štyroch obžalovaných Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že nejde o nové, doposiaľ neprednesené námietky, ale o už predtým, v priebehu trestného konania opakované tvrdenia obžalovaných, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal už prvostupňový súd v priebehu konania a v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Podrobne rozviedol v čom spočívali rozpory vo výpovediach obžalovaných i niektorých svedkov, akým spôsobom ich súd na hlavnom pojednávaní odstraňoval a ako jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Úvahy akými sa riadil súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov, vrátane tých, ktoré si čiastočne odporujú boli logicky odôvodnené, mali oporu v ďalších vykonaných dôkazoch - najmä znaleckých posudkoch, odborných vyjadreniach a listinných dôkazoch.

K najviac namietaným výhradám obžalovaných je potrebné uviesť, že právo na obhajobu bolo zachované, obžalovaní mali možnosť sa zúčastniť každého pojednávania, vykonávania dôkazov na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní, mali zabezpečenú obhajobu počas celého konania, pričom aj ich právni zástupcovia v plnom rozsahu uplatňovali svoje procesné práva. Obžalovaným bolo umožnené vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vrátane k výpovediam svedkov a spoluobžalovaným, pričom im súd dokonca dal k dispozícii zápisnice z výsluchov týchto, práve za účelom vyjadrenia sa k nim (č. l. 7 677, 7 705).

Skutočnosť, že súd akceptoval výlučne návrhy prokurátora na doplnenie dokazovania, pričom návrhy obhajoby neakceptoval nezodpovedá skutočnosti. Zo spisového materiálu je zrejmé, že súd vykonával aj dôkazy navrhované obhajobou, popr. priamo obžalovanými, či už išlo o výsluchy „ich“ svedkov, poprípade aj nariadil, na ich návrh, ďalšie znalecké dokazovanie.

Okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonával všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhovali jednotliví obžalovaní, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením uvádzaným v jednom odvolaní, že prvostupňový súd servilne prijal všetky návrhy prokurátora, naopak zo spisového materiálu je zrejmé, že niektorí advokáti v snahe vyhovieť všetkým požiadavkám svojich klientov sa dostali na hranu, ak nie trestných kódexov, tak prinajmenej zákona o advokácii (zák. č. 335/2012 Z. z.).

S námietkou obžalovaného D. ohľadom jeho duševného zdravia sa Špecializovaný trestný súd

vysporiadal a svoje závery náležite odôvodnil (str. 19-20 napadnutého rozsudku).

Obžalovaným bolo taktiež umožnené oboznamovať sa s výsledkami vykonaného dokazovania v primeranom vecnom a časovom rozsahu.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/ je potrebné uviesť, že vina odvolateľov nebola ustálená výlučne na výpovedi svedka Z., ktorú sa obhajoba počas celého konania snažila spochybníť, ale najmä na výpovediach spoluobžalovaných ako aj svedkov, ktorí taktiež pôsobili v podsvetí a mali o uvedenej zločineckej skupine dostatok relevantných informácií. Ich výpovede zároveň potvrdili pravdivosť tvrdení namietaného svedka. Spoluobžalovaný K. D. jednoznačne z tohto skutku usvedčil tak obžalovaného K. D., O. D., F. J., ako aj potvrdil tú okolnosť, že obžalovaný X. J. bol pre nich činný, obdobne aj, už právoplatne odsúdený, F. Q. usvedčil obžalovaného D. a jeho „pravú ruku“ O. D. a obdobne vypovedal aj odsúdený K. S. a S. N., ktorý sa dokonca domnieval, že obžalovaný J. je riadnym členom uvedenej skupiny.

Týmto výpovediam zodpovedala aj výpoveď svedka Z., ktorý potvrdil členstvo všetkých vyššie uvedených s tým, že J. za člena nepovažoval. Taktiež členovia iných skupín usvedčovali obžalovaných, ako napr. svedok D.- obžalovaných D., D., J., popísal aj akým rôznym spôsobom bol pre skupinu činný obžalovaný J., ktorého aj svedok W. považoval dokonca za člena seneckej skupiny. Taktiež svedok A. usvedčil D., D. i J. z uvedeného skutku. Aj z výpovede svedka A., ktorý nepôsobil v skupine tzv. I., bolo zrejmé, že na vrchole tejto skupiny stál obžalovaný D. a D. a potvrdil, že k stretávaniu rôznych skupín došlo práve v kasíne obžalovaného J..

Svedok J. potvrdil, že obžalovaný J. sa v kasíne, ktoré bolo sídlom tejto skupiny, zapodieval aj obchodu s drogami a falzifikátmi dokladov, technických prostriedkov na krádeže... Svedkovia T. a C. tiež popísali chod skupiny zhodne aj so svedkom D..

Ku skutku sa napokon priznal aj obžalovaný J., avšak s tým, že žiadnej ďalšej trestnej činnosti sa v rámci skupiny nedopustil a neprijímal ani žiadne pokyny od iných, vyššie postavených členov, teda ako by bol len členom nejakého šachového krúžku, na čo súd nemohol prihliadať a následne ani ako na výraznú poľahčujúcu okolnosť pri rozhodovaní o treste.

Aj z odposluchov je zrejماً činnosť jednotlivých obžalovaných v uvedenej skupine, a to aj ohľadom inej, nie teraz prejednávanej trestnej činnosti.

Z vykonaného dokazovania je zrejماً, že obžalovaný J. bol prinajmenšom činný pre zločineckú skupinu, členovia sa stretávali práve v jeho kasíne, ako je zrejماً z daňových dokladov (zv. 15), toto nemohlo byť jediným zdrojom jeho príjmov, navyše kasíno fungovalo aj ako „pračka“ peňazí získaných trestnou činnosťou, J. skupine „nedohodil“ iba obchod s falošnými diaľničnými nálepkami, ale mal sa podieľať aj na inej trestnej činnosti, ktorá však nebola predmetom tohto vyšetrovania (drogy, podvody s pozemkami - falošné doklady...). To, že nebol k spolupráci donútený, je zrejماً z jeho postavenia v skupine, o ktorom svedčí aj okolnosť, že obžalovaný D. nedal súhlas na „tunel“ na obžalovaného U., ktorý bol kamarát obžalovaného J. a obžalovaného D. si s ním (J.) nechcel pokaziť vzťah.

Správne potom Špecializovaný trestný súd uznal aj obžalovaných D., O. D., J. aj J. vinných zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., keďže naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty tohto zločinu tak po stránke subjektívnej ako aj objektívnej.

Zo skutku pod bodom 2/ bol obžalovaný O. D. usvedčovaný jednak svedkom Z., ktorý uviedol, že na skutok dal súhlas práve on, čo potvrdil aj obžalovaný D. a S., nepriamo aj N., ktorého verziu potvrdil aj svedok D. s tým, že to mali zorganizovať práve I.. Z viacerých výpovedí bolo zrejماً, že práve táto skupina mala mať z trestnej činnosti zisk milión Sk, z čoho je jednoznačne zrejماً, že takáto akcia nemohla byť vykonaná bez súhlasu a podielu obžalovaného D.. Celá akcia prebehla tak, že centrála bola zriadená v J. a D. kasíne, kam ich chodili aj informovať o priebehu. Obžalovanému D. pritom muselo

byť zrejme od počiatku, že takúto sumu (2 milióny Sk) získajú len za použitia násilného únosu poškodeného, že nepôjde len o vykúpenie sa od akože policajtov za pár gramov drogy. Priebeh skutku vyvracal obžalovaného obranu, že malo ísť o podvodné a nie násilné konanie.

Aj v tomto prípade právna kvalifikácia zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Obdobná dôkazná situácia sa týkala aj skutku pod bodom 3/, kedy svedok Z. usvedčoval aj obžalovaného O. D., ktorý dal súhlas na akciu s tým, že je to potrebné vykonať, aby im poškodeného „neprebrali T.“. Obžalovaný D. potvrdil, že súhlas, resp. príkaz dal práve on s tým, že na neho majú „naskákať“, lebo poškodený tvrdí, že platí W. (obžalovanému D.), čo nie je pravda.

Aj obžalovanému O. D. bolo zrejme, že voči poškodenému sa použije násilie a hrozba inej ťažkej ujmy za účelom majetkového plnenia proti vlastnej vôli poškodeného, čomu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia uvedená v napadnutom rozsudku.

Obdobne tomu bolo aj voči poškodenému D. C. (bod 4/ rozsudku). V tomto prípade obžalovaný D. potvrdil, že súhlas na vykonanie skutku dal najskôr obžalovaný O. D., následne aj obžalovaný D.. Túto verziu v celom rozsahu potvrdil aj svedok Z.. Ich výpovede zodpovedali aj popisu skutkového stavu samotného poškodeného a vecným dôkazom.

Aj zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 5/ bol obžalovaný D. usvedčovaný jednak svedkom Z., z ktorého výpovede bolo zrejme, že obžalovaný po zistení, že kaderníctvo „nepatrí“ konkurenčnej skupine, dal na jeho podpálenie súhlas, jednak z výpovede svedka J., ktorému sám obžalovaný D. povedal, že vykonanie skutku nariadil práve on. Svedok I. iba potvrdil, že časť odmeny za vykonanie skutku sa mala odvieť „hore do firmy“, teda nemohli si ju ponechať iba priami vykonávatelia.

Ku skutku pod bodom 6/ je potrebné uviesť, že z viacerých dôkazov bolo preukázané, že „obchod“ s diaľničnými nálepkami do zločineckej skupiny priniesol obžalovaný X. J. cez obžalovaného D. U.. Priamo na ich predaji sa podieľali aj obžalovaní D., J. a J. (výpoveď obžalovaného D., svedka Z.), obžalovaného J. jednoznačne usvedčoval obžalovaný U.. O predaji falošných nálepiek seneckou skupinou mal vedomosti aj odsúdený N. aj s tým, že falošné doklady k nim zabezpečí práve obžalovaný J.. Nepriamo mal takúto informáciu sprostredkovanú aj svedok D., svedkovi J. falošné nálepky ukazoval priamo obžalovaný D. s tým, že ide o „falce“ z Bratislavy.

Na zaistených nálepkách boli nájdené otlaky prstov obžalovaného J..

Pri ustálení výšky škody súd prvého stupňa vychádzal z minimálne preukázanej výšky škody, aj keď výpoveď svedka Z. považoval za vierohodnú, nevylúčil, že v množstve predaných nálepiek by mohlo dôjsť k menším nepresnostiam, a preto vychádzal najmä z výpovede obžalovaného U. a vecných dôkazov a skutok kvalifikoval miernejšie, používajúc zásadu in dubio pro reo.

Obžalovaný U. najskôr uviedol, že za nálepky odovzdané J. dostal 41 000 € č. l. 973 a nasl. (zv. 3), neskôr (zv. 24) uvádzal zisk 1,6 mil. Sk - cca 53 000 €. Svedok Z. pritom priznal svoj zisk z predaja nálepiek na nákladné vozidlá asi 700 000 Sk, na osobné vozidlá 30 000 Sk a „zo stredných“ 300-400 000 Sk s tým, že takéto sumy získali aj obžalovaní J., D., obžalovaný J. menej, koľko išlo D. sa vyjadriť nevedel. Obžalovaný D. im zakázal, aby nálepky použili na vlastných vozidlách. Z rozsahu tohto skutku a zisku z trestnej činnosti je vylúčené, že by sa podiel neodvážal aj vyššie postaveným členom.

Aj obžalovaný D. potvrdil verziu svedka Z., že to bola robota U. a J., najskôr dostali 1 000 ks nálepiek na osobné automobily, neskôr po 1 000 ks na „Avie“ aj na nákladné automobily, celé to riadil práve J.. Pričom Špecializovaný trestný súd u obžalovaného J. skutok kvalifikoval len v spolupáchateľstve s obžalovaným U., nie ako spáchaný členom nebezpečného zoskupenia, keďže ho v skutku pod bodom 1/ neuznal vinného ako člena zločineckej skupiny, ale len ako činného pre takúto skupinu.

Aj odvolací súd sa preto stotožnil s úvahami prvostupňového súdu pri právnom posúdení tohto skutku.

Z účasti na skutku pod bodom 7/ bol aj obžalovaný O. D. usvedčovaný tak svedkom Z. ako aj spoluobžalovanými D. a S., z ktorých bolo zrejmé, že obžalovaný D. dal na vykonanie tohto skutku súhlas, bez ktorého by priami vykonávateľa skutok nemohli spáchať.

Aj pokiaľ ide o právne posúdenie skutku Špecializovaný trestný súd nepochybil, i keď možno polemizovať, či použitie násilia v snahe vytiahnuť poškodeného z motorového vozidla s úmyslom mu následne ublížiť na zdraví neprekročilo štádium prípravy.

Obdobne bol obžalovaný D. usvedčený aj pokiaľ ide o skutok pod bodom 8/ svedkom Z. i obžalovaným D., ktorí potvrdili, že skutok spáchali práve na základe príkazu tohto obžalovaného, ktorý skutok naplánoval. Poškodený len potvrdil starší spor s obžalovaným D..

Vzhľadom na správne ustálenú výšku škody súd následne skutok aj správne právne kvalifikoval.

Správne postupoval prvostupňový súd, keď neuveril obrane obžalovaného J. (bod 9/), ktorý jednak tvrdil, že granát dobrovoľne vydal pri domovej prehliadke, tak sa na neho mala vzťahovať tzv. zbraňová amnestia, na druhej strane tvrdil, že nevedel, že išlo o ostrý granát (potom ho ako atrapu nemusel na výzvu odovzdávať). Bolo zistené, že obžalovaný riadne absolvoval základnú vojenskú službu, ide o dospelého primerane vzdelaného muža, u ktorého nie je dôvod predpokladať nejakú mentálnu poruchu, ktorý sa so zbraňami, vrátane granátov stretol aj v rámci jeho zločineckej skupiny. Z vykonaných dôkazov je nesporné, že skupina používala prenajatú garáž na uskladnenie aj granátov, pričom do nej mali prístup výlučne obžalovaní D. a obžalovaný J.. Nakoľko obžalovaný W. D. mal problém ju vôbec otvoriť, obsluhoval ju práve obžalovaný J., z čoho možno vyvodiť záver, že bol akýmsi „zbrojárrom“ v skupine a bol si dobre vedomí, že bez povolenia prechovával hromadne - účinnú zbraň ako člen zločineckej skupiny, čomu zodpovedalo aj právne posúdenie skutku v napadnutom rozsudku.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd pri ukladaní trestov obžalovaným K. D., O. D. a X. J. dôsledne vychádzal zo zákonných zásad, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska ukladania trestu, pričom u všetkých obžalovaných hodnotil ako prítiažujúcu okolnosť, že sa dopustili viacerých trestných činov.

Tresty im pritom ukladal v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, napriek tomu, že neboli zistené poľahčujúce okolnosti, pričom prihliadal (oproti predchádzajúcemu rozsudku) k nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL.US 106/2011-85, zo dňa 28. novembra 2012 o neústavnosti časti tzv. asperačnej zásady.

Námietka obžalovaného J., že nebolo prihliadané na jeho bezúhonnosť, nakoľko má zahladené predchádzajúce odsúdenie nemožno akceptovať, nakoľko bezúhonnosť nemožno zamieňať za zahladené odsúdenie.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o treste u obžalovaného F. J., musel odvolací súd v tejto časti zrušiť napadnutý rozsudok.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 41/2012, je zrejmé, že menovaný bol uznaný za vinného trestným rozsudkom z 5. marca 2012, ktorý mu bol doručený 3. apríla 2012 a bolo potrebné ukladať súhrnný trest, nakoľko teraz prejednávané trestné činy spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Nakoľko mu bol trestným rozkazom uložený peňažný trest, musel mu byť podľa ods. 2 § 42 Tr. zák. uložený aj v rámci ukladania súhrnného trestu, na čo potom odvolací súd prihliadol pri ukladaní trestu odňatia slobody, prihliadnuc aj na odvolacie námietky obžalovaného ohľadom ukladania trestu, ktorý mu ako jedinému bol uložený v hornej polovici upravenej trestnej sadzby.

V súlade so zákonom rozhodol prvostupňový súd aj pokiaľ ide o zaradenie jednotlivých obžalovaných na

výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenie, s výnimkou obžalovaného J., pretože takýto postup je v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 Tr. zák., nakoľko toto ochranné opatrenie sa obligatórne ukladá páchatel'ovi, ktorého súd odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin.

Nakoľko takto uložené tresty zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 34 Tr. zák. a splnia požiadavky tak generálnej ako aj individuálnej prevencie, odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaných, smerujúce proti výrokom o treste.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom uložil všetkým trom vyššie uvedeným obžalovaným aj ochranný dohľad, a to vo výmere troch rokov u každého z nich, pričom takýto postup je v súlade s § 76 ods. 1 Tr. zák., pretože toto ochranné opatrenie sa obligatórne ukladá páchatel'ovi, ktorého súd odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin.

Taktiež výroky v rámci adhézneho konania o uplatnených nárokoch poškodených zodpovedali zistenému skutkovému stavu a zákonu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, nepovažoval odvolania podané obžalovanými K. D., O. D. a X. J., (ako aj odvolanie podané prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky) za dôvodné, a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.